

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, ОГРАНАК У ЛЕПОСАВИЋУ, Опште одељење – Кривичн иодсек, судија Татијана Виријевић, као судија појединац, са записничаром Љубицом Бараћ, у кривичном предмету против окривљеног В. Р. из Лепосавића, због кривичног дела Напад из чл.184.ст.1.КЗРК, а по преквалификацији кривичног дела од стране овог суда, по оптужници Основног тужилаштва у Митровици Опште одељење КТ.ИИ бр.4085/19, 2019:0226249оддана03.01.2020.године,коју заступа Државни тужилац Наташа Радовић, која је прецизирана на главном претресу а по одржавању истог, дана05.03.2020.године, и истогданаобјавио, а у писменојформидана11.03.2020.године донео следећу,

ПРЕСУДУ

Окривљени:

В.Р., од оца ... и мајке..., девојачко..., рођен дана...године, у селу ..., Лепосавић, сапробивалиштем у Лепосавићу у улици „...“ број ..., Србин, становник Косова, број личне карте ..., ожењен, пензионер, лошег имовног стања, раније неосуђиван, не води се поступак за друго кривично дело

КРИВ ЈЕ

Што је дана 09.12.2019.годинеоко 13,00 часова у породичној кући оштећене, унукe ..., након што је критичног дана под дејством алкохола 0,85 промила алкохола у даху, почео да виче по дворишту и тражи неки кабал у гаражи, па када га је оштећена обавестила да се кабал налази ту и показала му исти, па у тренутку када су били у кући дошло је до свађе између њих а потом је окривљени физички напао оштећену тако што јој је ударио шамар у пределу лица, па их је потом раздвојио ... и окривљерног су натерали да изађе из просторије, што је створило страх и узнемиреност код оштећене па је случај пријавила полицији,

-Чиме је учинио кривчно дело Напад из чл.184.ст.1. КЗРК.

-Пагасуднаоснову чл.7.,17.,20.,21.,46.,48.,49.,50., и чл.184.ст.1.КЗРК, и чл.359, 360, 365, 366 и 450.ЗКП,

ИЗРИЧЕ

УСЛОВНУ КАЗНУ

Тако што окривљеном изриче казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, која казна се неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године не изврши ново кривично дело, по правоснажности ове пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени да плати трошкове поступка у износу од 30 (тридесет) еура, у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења.

Имовинско правни захтев није постављен.

Образложење

Основно тужилаштво у Митровици Опште одељење поднело је оптужницу овом суду КТ. II бр. 4085/19, 2019:0226249 од дана 03.01.2020. године, против оптуженог В. Р. из Лепосавића због кривичног дела Насиље у породици из чл. 248. ст. 3. у вези ст. 2. КЗРК.

Дана 04.02.2020. године одржано је прво саслушање на коме су били присутни Државни тужилац Наташа Радовић и оптужени Р. В..

На првом саслушању сходно чл. 246. ст. 1. ЗКП-а окривљени је упознат са његовим правима.

Оптужница је прочитана од стране Државног тужиоца, окривљени је изјавио да је разумео исту, након чега му је дата могућност да се изјасни о кривици тј. да призна кривицу или да се изјасни да није крив. Окривљени се изјашњава да у потпуности разуме оптужницу за кривично дело које му се ставља на терет, не признаје кривицу и да није крив, те је заказан главни претрес за дан 05.03.2020. године.

На главном претресу били су присутни државни тужилац Наташа Радовић, оптужени Р. В., оштећена-сведок ..., заштитник жртве ..., и сведок

На главном претресу прецизирана је оптужница од стране државног тужиоца тј. диспозитив оптужнице који се односи на физички напад, у смислу где у диспозитиву исте стоји „да је окривљени физички напао оштећену, да се дода да јој је руком ударио шамар у пределу лица“.

Након читања оптужнице, судија је оптуженом В. Р. сходно чл. 325. ст. 1. ЗКП дао могућност да се изјасни о оптужници с обзиром да је на првом саслушању изјавио да није крив, тј. да призна кривицу или да се изјасни да није крив.

Судија је упознао окривљеног са последицама и погодностима признања кривице да у случају признања кривице од стране окривљеног исти нема право да поднесе жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања сходно чл. 383. ст. 2. ЗКП-а те да ће се признање кривице ценити као олакшавајућа околност приликом дређивања казне.

Оптужени се након читања оптужнице изјашњава да је разумео оптужницу и да не признаје кривицу.

С обзиром да оптужени није признао кривицу главни претрес је настављен уводним речима странака, где државни тужилац остаје при томе да ће се доказати кривично дело које се оптуженом ставља на терет, заштитник жртве подржава уводну реч тужиоца, оштећена-сведок без уводне речи и оптужени исто.

Након уводних речи странака приступило се извођењу доказа испитивањем оштећене-сведока ... а по претходном упозрењу судије, сходно чл.127.ст.1. подстав 1.2. ЗКП-а о томе да је иста ослобођена дужности сведочења, с обзиром да је иста крвни сродник оптуженог, унука, иста се на записнику изјаснила да жели да сведочи.

Упозорена сходно чл.125.ЗКП оштећена-сведок ... на главном претресу изјављује да је дана 09.12.2019.године била у својој кући, да је чула да неко виче, видела је деду и станара и сишла је да види шта се дешава, чула је расправу између деде и станара у вези неког кабла и да је она ушла у расправу са дедом у вези кабла. Потом је са станаром отишла у кућу а после пар минута је дошао њен деда који је почео да виче како је кабал украден и није ту. Оштећена му је рекла да нема потребе да виче када је исти одгурнуо, када се џезва са кафом коју је држала у руци расула, да се уплашила а деда је отвореном шаком ударио у пределу лица али да то није јак ударац. Покушала је да га изведе из куће, гурали су се у ходнику али је он и даље наваљивао гурао се са њом и хтео да уђе у дневни боравак.

Истиче да је са дедом била у добрим односима али да више не разговарају.

Живи у одвојеној кући коју је направио њен отац, са мајком, оцем и братом а да деда и баба живе у другој кући у истом дворишту.

Трошкове не тражи.

Сведок ... упозрен сходно чл.125.ЗКП изјављује да је дана 09.12.2019.године био у кући ... где станује као подстанар. Око 13:00 часова био је у гаражи у дворишту куће ..., прао је кола када је дошао В. Р., пијан, тражећи неки кабал, а када му је В... рекао да не може да му да кабал почео је да ломи неке флаше, тегле и бацио је пример. Ушао је у кућу код оштећене ... да попије кафу када је М... деда Р., ушао у кућу и ударио ... шамар, да су Р. избацили заједно из куће а ... се осећала лоше и била је узнемирена.

На питање оптуженог потврђује да је оптужени ударио ... и да јој је испала џезва из руке.

Изведени су материјални докази предложени од стране државног тужиоца читањем и увидом у исте и то: Полицијски извештај од дана 09.12.2019.године, записник о извршеном алко тестирању за В. Р. од 09.12.2019.године и извод из казнене евиденције за окривљеног од децембра 2019.године.

Оптужени на главном претресу изјављује да је дана 09.12.2019.године био у кући, да је користио алкохол тога дана, примио је пензију, да је тога дана имао проблема са ...око неког кабла да је ушао код унуке у кућу јер је тражио ..., јер сматра да је побегао због кабла, да није имао физички контакт са унуком, да ... живи у кући његовог сина

У завршној речи државни тужилац је остао при поднетој оптужници јер сматра да је окривљени учинио кривично дело Насиље у породици из чл.248.ст.3.у вези ст.2.КЗРК јер је на главном претресу из изјаве оштећене која је претрпела физичко и психичко злостављања и видну

узнемиреност потврђено је кроз изјаву сведока као и самог понашања и одговора од стране окривљеног који наводи неке разлоге који га не оправдавају његово понашање које садржи елементе овог кривичног дела. Предлаже суду да окривљеног огласи кривим и казни по закону, те додаје да је окривљени критичног дана био под дејством алкохола што је додатно отежавајућа околност приликом извршења дела.

Заштитник жртве изјављује да је током главног претреса утврђено да је окривљени извршио кривично дело за које се терети оптужницом те предлаже да се исти огласи кривим и казни по закону, те да се узму у обзир олакшавајуће и отежавајуће околности а што се тиче материјално правне надокнаде поштују право супротне странке.

Оштећена-сведок изјављује да је разлог напада деде на њу безначајан јер те да јој је жао што се све то издешавало.

Оптужени не жели да да завршну реч, уз образложење да он нема шта да каже.

Из изјаве оштећене-сведока ... и сведока ... је недвосмислено утврђено да је оптужени В. Р. отвореном шаком у пределу лица ударио оштећену

Исказе наведених сведока суд је у потпуности прихватио као јасне, не промењене током читавог поступка те потпуно сагласне.

С друге стране, суд није прихватио одбрану окривљеног В. Р. који је негирао извршење кривичног дела наводећи да није имао физички контакт са оштећеном, сматрајући да је иста дата у циљу избегавања кривичне одговорности али на врло штур и неубудљив начин.

С тога је закључак суда да је окривљени В. Р. извршио напад на оштећену ..., применивши физичку силу, ударивши је отвореном шаком у пределу лица, те да је био свестан свога дела, чиме су остварени елементи бића кривичног дела Напад из чл.184.ст.1.КЗРК.

Суд је такође на главном претресу утврдио да оштећена ... не живи у истој кући нити у заједничком домаћинству са оптуженим В. Р., већ иста живи у одвојеној кући са родитељима и братом а оптужени Р. В., који је њен деда, као и баба живе у одвојеној кући, а што говори о непостојању битних елемената бића кривичног дела Насиље у породици а то су „породична веза“ и „члан породице“ у смислу чл.113.ст.25.подстав 25.2 и став 26.КЗРК.

Наиме у члану 248.ст.3. подстав 3.1.КЗРК стоји „породична веза“ за потребе ове одредбе, у складу са дефиницијом у чл.113. Кривичног законика.

У члану 113.ст.25.КЗРК „породична веза-однос између лица“, подстав 25.тачка 2. где стоји „која користе исти дом и која су повезана крвним сродством, браком, усвојењем, тазбинским или старатељским односом, што обухвата родитеље, бабе и деде, децу, унуче од ћерке и сина, браћу и сестре...“.

Како оштећена и оптужени не користе исти дом, већ живе у одвојеним домаћинствима, где су куће, домови истих физички одвојене иако се налазе у истом дворишту.

У чл.248.ст.3.КЗРК стоји „Сваки члан породице који врши насиље, физичко, психичко, сексуално или економско насиље према другом члану његове породице, кажњава се“

У смислу чл.113.ст.26.КЗРК стоји „члан породице-родитељ, усвојилац, дете, усвојено дете, брат или сестра, супруг или супруга, крвни сродник који живи у истом домаћинству или лице са којим извршилац живи у ванбрачној заједници“.

Како се чланом породице у смислу чл.113.ст.26.КЗРК сматра крвни сродник који живи у истом домаћинству то се члан 248.ст.3.не би могао применити јер оштећена и оптужени живе у одвојеним домаћинствима а битан елемент бића кривичног дела Насиље у породици је да се ради о члану породице, што овде није случај, јер крвни сродници тј.оштећена и оптужени не живе у истом домаћинству нити сходно чл.113. ст.25.подстав 25.2. ЗКП и не користе исти дом.

Стога је судија сходно чл.360.ст.1. и 2. ЗКП извршио преквалификацију кривичног дела из оптужнице, тј. дело Насиље у породици из чл.248.ст.3. у вези ст.2.КЗРК, које се ставља на терет оптуженом у кривично дело Напад из чл.184.ст.1. КЗРК, сачувавши објективни идентитет пресуде са оптужницом а руководећи се чињеницама које су утврђене на главном претресу.

У току поступка, није истакнута никаква околност нити захтев који би евентуално довео у сумњу урачунљивост оптуженог В. Р. у време извршења кривичног дела па се и овај елемент кривице сматра постојећим код оптуженог те је суд оценио да се ради о урачунљивом лицу које је поступало са директним умишљајем као обликом кривице те да је исти био свестан да је његово дело забрањено али да је исти хтео његово извршење.

Приликом одлучивања о врсти и висине кривичне санкције према окривљеном суд је оценио све околности предвиђене чл.69.КЗРК које су од утицаја на одабир, врсту и висину кривичне санкције тј. цењене су све олакшавајуће и отежавајуће околности.

Иако је оштећена млада особа и унука оптуженог, суд оштећену не сматра рањивом жртвом, те није применио чл.184.ст.3.истог, јер како у чл.113.ст.39.КЗРК стоји „рањивом жртвом сматра се дете, лице са физичким или менталним хендикепом, лице са умањеним способностима, трудница, старија или особа чији однос или зависност од учиниоца их чини посебно рањивим сталној виктимизацији, узнемиравању или одмазди“.

Оштећена-сведок је пунолетна те судија не сматра да се ради о рањивој жртви што би била отежавајућа околност.

Као олакшавајуће околности суд је пре свега ценећи личне прилике окривљеног и раније понашање истог, нашао да се ради о старијој особи, која има 70 година, да је окривљени лошег имовног стања, да раније није осуђиван, те да је оштећена, унука окривљеног, истакла да је са дедом до критичног дана била у добрим односима, да жали што је до инцидента дошло, па је суд убеђења да би изрицање строжије казне оптуженом даље погоршало односе истих, да сврха казне није и несме да буде репресија већ да утиче на окривљеног да схвати да оваква и друга кривична дела више не чини те да се може очекивати да ће и само упозорење уз претњу казном у довољној мери утицати на окривљеног да више неврши кривична дела. У том смислу, суд је овакво понашање окривљеног и извршење кривичног дела посматрао ипак пре као негативну епизоду у његовом животу него као показатељ понашања какво од окривљеног треба очекивати у будућности.

С тога је суд окривљеном изрекао условну осуду претходно му утврђујући казну затвора од 5 (пет) месеци и истовремено одређујући да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року од 1 (једне) године не изврши ново кривично дело.

Суд је као отежавајућу околност нашао да је окривљени физички напао оштећену у њеној кући не уважавајући захтеве исте да напусти кућу те да је оштећена том приликом била узнемирана и уплашена.

Иако је оштећена млада особа и унука оптуженог, суд оштећену не сматра рањивом жртвом, те није применио чл.184.ст.3.истог, јер како у чл.113.ст.39.КЗРК стоји „рањивом жртвом сматра се дете, лице са физичким или менталним хендикепом, лице са умањеним способностима, трудница, старија или особа чији однос или зависност од учиниоца их чини посебно рањивим сталној виктимизацији, узнемиравању или одмазди“.

Оштећена-сведок је пунолетна те судија не сматра да се ради о рањивој жртви што би била отежавајућа околност.

Имовинско правни захтев није истакнут од стране оштећене.

Одлука о трошковима кривичног поступка донета је на основу чл.450.ЗКП-а.

На основу свега изнетог одлучено је као у диспозитиву пресуде.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ-ОГРАНАК У ЛЕПОСАВИЋУ
ОПШТЕ ОДЕЉЕЊЕ-КРИВИЧНИ ДОСЕК
К.бр.1/20 од дана 11.03.2020. године

Записничар,

Љубица Бараћс.р.

СУДИЈА,

Татијана Виријевићс.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Приштини-Одељење у Митровици, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а преко овог суда.